

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713204131
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5713204131.10

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľky: K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K., ul. X. XXX/XX, právne zast. F. F. C., advokátka so sídlom Martin, T. A. XX, proti odporcovi: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o zaplatenie 1.053,49 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. O trovách konania súd rozhodne do 30.-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom doručeným na Okresný súd Martin dňa 14.03.2013 sa domáhala proti odporcovi vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 391,63 Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 681,86 Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a súčasne žiadala nahradiť trovy konania. Navrhovateľka uplatnený nárok odôvodnila tým, že vzhľadom na finančnú tieseň uzatvorila s odporcom spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.294,56 Eur a spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.327,76 Eur. Uviedla, že v zmluvách o úvere nebol uvedený správny údaj o RPMN, nebola uvedená priemerná RPMN ani ročná úroková sadzba. Je toho názoru, že keďže na úverových zmluvách chýbal údaj o výške RPMN, odporca sa snažil zakryť skutočnosť, že ročný úrok pri uvedených úveroch dosahuje výšku neporovnateľne vyššiu a keďže v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je spotrebiteľský úver, pri ktorom nie je v zmluve uvedený údaj o RPMN, považovaný za bezúročný a bez poplatkov, čo konštatovali mnohé slovenské sudy vo svojich rozhodnutiach, žiadala odporcu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý takýmto spôsobom odporca získal.

Odporca sa k návrhu doručenému navrhovateľkou Okresného súdu Martin vyjadril listom doručeným dňa 17.04.2013, v ktorom vzniesol pred vyjadrením sa k veci samej legitímnu námietku premlčania nároku navrhovateľky na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých už aj zaplatených úverov a to úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.12.2006 a úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2007 v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, keď premlčacia doba je 3 ročná, plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, keďže je objektívne zrejším, že navrhovateľka si mohla a mala predmetný nárok uplatniť skôr ako po uplynutí 5 resp. 6 rokov a pár mesiacov. Rovnako odporca vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľky z vyššie uvedených úverových zmlúv aj v zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vyjadril nesúhlas s tvrdením navrhovateľky o tom, že odporcom jej bol predložený formulovo spracovaný návrh spotrebiteľského úveru s tým, že s navrhovateľkou boli uzatvorené pôžičky ako „osobná pôžička“, čo je uvedené aj na prednej strane dohodnutých zmlúv. V takýchto prípadoch, keďže navrhovateľka si riadne a včas plnila záväzky vyplývajúce jej už z uzatvorenej zmluvy o úvere (18.02.2002), odporca jej na adresu trvalého bydliska zaslal v rámci direct marketingu návrh zmluvy na poskytnutie úveru. V prípade, že navrhovateľka mala o uvedený produkt záujem,

bolo potrebné aby doručený návrh zmluvy riadna vyplnila, podpísala a zaslala dvojmo späť odporcovi. Navrhovateľka podľa odporcu mala záujem o poskytnutie úveru od odporcu, návrhy zmlúv prijala, svojim podpisom na nich prejavila svoju vôľu vstúpiť do zmluvného vzťahu s odporcom a podpísané zmluvy odoslala späť odporcovi. Znamená, že navrhovateľka mala dostatok času oboznámiť sa s dotknutými úverovými zmluvami a úverovými zmluvnými podmienkami a rozhodnúť sa, či s nimi prejaví súhlas svojim podpisom a odoslaním späť odporcovi, alebo nie a to dokonca v pohodlí svojho domova. Pokiaľ navrhovateľka namieta bezúročnosť poskytnutia spotrebiteľských úverov a chýbajúci údaj o RPMN, k tomu odporca v písomnom vyjadrení sa k návrhu uviedol a poukázal na legitímnosť takto podaného návrhu, kde sama navrhovateľka uvádza, že odporcovi nepatria nijaké úroky a nijaké poplatky, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti odporca poukázal na fakt, že obidva napádané úvery boli uzatvorené oveľa skôr, ako zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vstúpil do platnosti a účinnosti, nakoľko úverové zmluvy boli uzatvorené v rokoch 2006 a 2007. Z toho hľadiska dal odporca do pozornosti skutočnosť, že v prípade, ak aby súd postupoval v zmysle podaného návrhu navrhovateľkou, došlo by k retroaktívite a spätnej pôsobnosti neskoršej právnej normy. Súčasne poukázal odporca na fakt, že údaj o RPMN bol v úverovej zmluve č. 3612173539 uvedený v bode 38 vo výške 18,7 % a v úverovej zmluve č. 3709172364 tiež v bode 38 ale vo výške 19,6 %. Oznámenie o zmene RPMN ku každej úverovej zmluve bolo zvlášť doručené navrhovateľke listom zo dňa 26.03.2010. Navrhovateľka ďalej uvádzala vo svojom návrhu ako dôvod uplatnenia si bezdôvodného obohatenia bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov poskytnutých na základe napádaných úverových zmlúv neuvedením RPMN. Odporca nepoprel, že prejednávane úverové zmluvy neobsahujú priemernú RPMN na príslušné spotrebiteľské úvery, ale zároveň poukázal na nespochybniteľnú objektívnu skutočnosť vyplývajúcu z legislatívneho skutkového stavu v danom období, ktorá ho zbavuje zodpovednosti za neuvedenie priemernej RPMN. Úverové zmluvy boli medzi navrhovateľkou a odporcom uzatreté postupne a to úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 13.12.2006 a úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 01.10.2007. Prvýkrát sa hodnota priemernej RPMN v spotrebiteľských zmluvách ako podstatná náležitosť úverovej zmluvy zaviedla do právneho poriadku Slovenskej republiky až ust. 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z. novelou účinnou od 01.01.2008. V § 8aa ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. sa uvádza: „že zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov do 2 mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2., Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnilo po prvýkrát v roku 2008 Ministerstvo financií SR a to 29.04.2008. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že odporca konal v súlade s právnym legislatívnym stavom v čase uzatvorenia zmlúv. Pokiaľ navrhovateľka napádala údaj o ročnej úrokovej sadzbe, k tomu odporca uviedol, že je rozdiel medzi úrokom a úrokovou sadzbou, pretože úrok je príjem, plynúci z kapitálu, je základnou formou výnosu z kapitálu. Je to cena za získanie peňazí niekoho druhého, túto sumu musí zaplatiť dlžník veriteľovi. Inak povedané je to odmena - cena plnenia za poskytnutie úveru a na rozdiel od toho úroková sadzba je úrok vyjadrený ako percentá z požičiavaného kapitálu. Najčastejšie sa úrokové sadzby vyjadrujú ako počet percent za 1 rok. Úverové zmluvné podmienky, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť oboch úverových zmlúv, v Hlave 5. uvádzajú, v § 1 a zakotvujú, že výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Odporca v čase uzatvárania úverových zmlúv vychádzal v zmysle platného účinného právneho poriadku Slovenskej republiky, kedy sa nevyžadovalo, aby zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovali povinne údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Z týchto dôvodov žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne listom doručeným súdu dňa 07.04.2014 doplnila a upravila návrh na začatie konanie. V písomne podanom návrhu uviedla, že s odporcom uzavrela zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.294,56 Eur a zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.327,76 Eur. Tieto zmluvy uzavrela navrhovateľka ako typové zmluvy, ktorých obsah nemala možnosť ovplyvniť. Zmluvy je potrebné jednoznačne posúdiť podľa § 52 Občianskeho zákonníka ako zmluvy spotrebiteľské, pričom túto skutočnosť nenamietal ani odporca. Vyššie uvedené úverové zmluvy obsahujú väčšie množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Keďže tieto vyššie citované úverové zmluvy obsahujú väčšie množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, sú neplatné ako celok, pretože sa priečia dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je neplatný taký právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým

mravom. Navrhovateľka má naliehavý právny záujem na určenie absolútnej neplatnosti uvedených zmlúv, na ktorú je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Bezdôvodné obohatenie u odporcu predstavuje výšku úrokov, ktoré navrhovateľka uhradila odporcovi podľa uzavretej zmluvy.

Odporca vo svojom vyjadrení namietal premlčanie navrhovateľkou uplatneného nároku a to tak, že z hľadiska uplynutia objektívnej ako i subjektívnej premlčacej lehoty. S týmto navrhovateľka vyslovila nesúhlas. Objektívna premlčacia lehota je v tomto prípade 10 rokov. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné obohatenia za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Odporca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda je jeho povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytnutie úverov. Dlhodobé ignorovanie zákonných povinností zo strany odporcu je potrebné vyhodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Rovnako je zachovaná aj subjektívna premlčacia lehota, ktorá podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je 2 roky a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V tomto prípade sa navrhovateľka dozvedela, že došlo k porušeniu jej práv spotrebiteľa v roku 2012 pri jej kontakte so Združením na ochranu spotrebiteľa, teda jej nárok nemožno považovať za premlčaný. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011.

Na základe týchto skutočností navrhovateľka upresnila žalovaný petit a to tak, že žiadala, aby súd určil, že úverová zmluva č. 3709172364 zo dňa 21.09.2007 a úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.12.2006, obe uzavreté medzi navrhovateľkou a odporcom, sú neplatné. Žiadala uhradiť čiastku 1.053,49 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a nahradiť trovy konania.

Okresný súd Martin uznesením zo dňa 23.04.2014 pripustil zmenu návrhu na začatie konania v zmysle podania navrhovateľky zo dňa 16.04.2014 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.05.2014. Súd postupoval v konaní v zmysle podaného a uznesením zmeneného petitu návrhu navrhovateľkou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s návrhom navrhovateľky, úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, splátkovým kalendárom zmluvy, oznámením o zmene RPMN k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o zmene RPMN k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, listinami nachádzajúcimi sa v spise sp. zn. 9C/2/2012, rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 103C/69/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/71/2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/15/2012, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/89/2011, oznámením vedľajšieho účastníka o vystúpení z konania čl. 142, doplnením a úpravou návrhu čl. 215-216, uznesením č.k. 11C/10/2013-226 zo dňa 23.04.2014 o pripustení zmeny návrhu na začatie konania, splátkovým kalendárom zmluvy č. 3612173539, splátkovým kalendárom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a ďalšími listinami založenými v spise.

Rozsudkom č.k. 11C/10/2013-277 zo dňa 08.07.2014 súd rozhodol tak, že prvým výrokom konanie o určenie, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.09.2007 a úverová zmluva č. 3XXXXXXXXX zo dňa 13.12.2006, obe uzavreté medzi navrhovateľkou a odporcom sú neplatné, zastavil, druhým výrokom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.053,49 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, tretím výrokom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 63 Eur na účet Okresného súdu Martin do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a štvrtým výrokom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo 208,35 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Proti tomu rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, na základe čoho Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8Co/718/2014- 312 zo dňa 29.6.2015 rozsudok okresného súdu v časti výroku II, III, IV zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia krajský súd uviedol, že písomné odôvodnenie rozsudku okresného súdu je v rozpore s ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). Predmetné zákonné ustanovenie vymedzuje súdu spôsob, akým je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby jeho dôvody boli jasné a presvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia má potom vždy za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred odvolacím súdom a je dôvodom na jeho zrušenie v odvolacom konaní.

Odvolací súd uviedol, že pri ďalšom postupe bude okresný súd povinný svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby spĺňalo zákonné náležitosti vyplývajúce z § 157 ods. 2 OSP, v prvom rade by mal uviesť hlavný dôvod pre ktoré sú splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Následne by sa mal zaoberať aj vznesenou námietkou premlčania a vyžiadať si originály úverových zmlúv za účelom ustálenia si dátumu ich uzavretia.

Súd opätovne vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 19.04.2016 výsluchom právnych zástupcov účastníkov, doloženými listinnými dôkazmi v zmysle intencií rozhodnutia odvolacie súdu a zistil nasledovné.

Z hľadiska skutkového stavu navrhovateľka s odporcom uzatvorila spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 3612173539 zo dňa 13.12.2006 a spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 3709172364 zo dňa 01.10.2007, túto skutočnosť mal súd preukázanú doložením originálov úverových zmlúv odporcom, podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.11.2015.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OBZ) právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OBZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Vo vzťahu k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 1.10.2007, súd z predloženého výpisu z úverového účtu zistil, že navrhovateľka vykonala poslednú splátku dňa 28.10.2010, čiže aj posledná časť uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením z tejto zmluvy vznikla k tomuto dňu, kedy začala plynúť premlčacia lehota aj k tejto poslednej časti tohto nároku a uplynutím dvojročnej premlčacej lehoty, čiže najneskôr dňa 28.10.2012 sa celý tento nárok premlčal a keďže navrhovateľka podala návrh dňa 14.03.2013, súd jej tento nárok nemohol priznať a ďalej sa dôvodmi neplatnosti tejto zmluvy uvedenými navrhovateľkou nezaoberal.

Navrhovateľka sa domáhala použitia 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty na predmetné bezdôvodné obohatenia. Súd sa s týmto návrhom nestotožnil. Úmysel nemožno dovodiť len z tej skutočnosti, že odporca obdobne zmluvy uzatvára s viacerými spotrebiteľmi. Ako bude uvedené ďalej súd ani nezistil také podmienky v uzavretých zmluvách, z ktorých by bolo možné vyvodiť akýkoľvek úmysel odporcu neprímerane sa obohacovať na úkor spotrebiteľov.

Navrhovateľka sa ďalej domáha, aby pri posudzovaní premlčania súd vychádzal zo začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty odo dňa, kedy sa navrhovateľka skontaktovala so spotrebiteľským združením, na základe čoho sa dozvedela o prípadnej neplatnosti zmluvy alebo zmluvných podmienok a z toho vyplývajúceho bezdôvodného obohatenia. Ani s týmto názorom súd nesúhlasí, keďže pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nie je dôležité právne posúdenie bezdôvodného obohatenia alebo vedomosť o takomto právnom posúdení, ale len skutočný vznik bezdôvodného obohatenia, resp. vedomosť o tomto vzniku a o tom, kto sa obohatil. Súd mal preukázané a je nesporné, že navrhovateľka o skutočnosti vzniku bezdôvodného obohatenia vedela už okamihom zaplatenia jednotlivých splátok a k tomuto momentu vedela aj o tom, kto sa na jej úkor obohatil. Nie je dôležité, kedy sa navrhovateľka dozvedela, že zaplatenie týchto splátok je potrebné z právneho hľadiska považovať za bezdôvodné obohatenie.

Vo vzťahu k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 13.12.2006 je nárok na vydanie bezdôvodného z vyššie uvedených dôvodov premlčaný vo vzťahu k splátkam splatným pred 14. 03. 2011.

Navrhovateľka sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z titulu, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej výšky RPMN, chýbajúceho údaju o priemernej RPMN a neuvedenie úrokovej sadzby.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, teda ku dňu 13.12.2006 určoval jediný prípad, kedy je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov, a to v prípade, že neobsahuje RPMN. Z uzavretej úverovej zmluvy však súd zistil, že táto RPMN, ako aj všetky ostatné obligatórne náležitosti podľa tohto zákona obsahuje. Navyše súd zistil, že RPMN je uvedená správne.

Uvedenie úroku a priemernej výšky RPMN zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadoval. Vo vzťahu k úroku úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX jednoznačne určuje, koľko mesačných splátok, v akej výške a kedy má navrhovateľka zaplatiť, ako aj súčet týchto splátok, a to v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľka teda bola jednoznačne oboznámená so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi z uzavretej úverovej zmluvy. V čase uzavretia tejto zmluvy boli teda povinnosti navrhovateľky určené dostatočným spôsobom, ktorý vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k priemernej RPMN súd uvádza, že povinnosť uvádzať tento údaj vznikla veriteľom až dňa 29.06.2008. V čase uzavretia predmetnej zmluvy takýto údaj nebol zverejňovaný.

Súd teda nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné považovať úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ako to tvrdila navrhovateľka vo svojom pôvodnom návrhu na začatie konania.

Podaním, doručeným tunajšiemu sudu 07.04.2014, navrhovateľka zmenila svoj návrh na začatie konania a vydania bezdôvodného obohatenia sa domáhala z dôvodu, že úverová zmluva je neplatná. Túto neplatnosť odôvodnila tým, že zmluva obsahuje väčšie množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, čo odporuje dobrým mravom. Bezdôvodné obohatenie má predstavovať navrhovateľkou zaplatený úrok.

Súd je toho názoru, že akékoľvek množstvo neprijateľných zmluvných podmienok samo osebe nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ako celku. Neplatné sú vždy len tie zmluvné podmienky, ktoré sú neprijateľné. Vzhľadom na uvedené, keďže navrhovateľka sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia predstavujúceho úrok, jedinou zmluvnou podmienkou, ktorej neplatnosť by mohla mať za následok vznik takéhoto bezdôvodného obohatenia, je ustanovenie o úroku. Ustanovenia zmluvy o úroku (o výške mesačnej splátky, o počte týchto splátok a o výške RPMN) sú uvedené v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia zmluvy a zároveň súd zistil, že úroková miera poskytnutého úveru predstavuje 8,42 % ročne. Z priemerných úrokových sadzieb bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska vyplýva, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy banky poskytovali obdobné úvery s úrokovou sadzbou vo výške 13,07% ročne. Úrokovú mieru vyplývajúcu z predmetnej zmluvy teda nemožno považovať za neprijateľnú

Súd teda nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné považovať za neplatnú uzavretú zmluvu alebo zmluvné podmienky, ktoré by mohli spôsobiť bezdôvodné obohatenie spočívajúce v úroku.

Neprijateľnosťou, a teda neplatnosťou iných zmluvných podmienok sa súd nezaoberal, nakoľko pre určenie tohto bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v úroku nemôžu mať vplyv. Nie je tu teda daný ani právny záujem na takomto posudzovaní.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k presvedčeniu, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu nedôvodný, a preto návrh zamietol, keďže nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by boli uzavreté zmluvy neplatné a úvery na základe nich poskytnuté bezúročné a bez poplatkov, respektíve časť nároku navrhovateľky je premlčaný.

Čo sa týka trov konania, súd si vyhradil právo o týchto rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, trojmo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).